

AGENDA

20-21-22 Mei Appelscha

Maandag 23 Mei 20u. A-Koepel, Majolica (Vooruit)

Woensdag 25 Mei 9u. Ondersteunings aktie Wim Justitiepaleis

Woensdag 25 Mei 19u. RAFA vergadering Brug

Zaterdag 28 Mei 10.30u. hoorzitting rond Leegstand

in de Vooruit te Gent

17u. Demo tegen cityvorming vertrek Vrijdagmarkt te Gent (nadien feest)

Maandag 6 Juni A-Koepel 20u. stipt in de Brug

Woensdag 8 juni RAFA vergadering 19u. In de brug

Maandag 20 juni A-Koepel in de Brug om 20u. Stipt!!!!

Woensdag 22 Juni RAFA vergadering om 19u. In de Brug

Deadline volgende Nieuwsbrief 27 juni

27 juni REDAX Nieuwsbrief 20u. Infotheek

29 Juni Anti-Repressie benefiet in de Koncertzaal van de Vooruit met o.a. Aroma di Amore, Pit Bull Boys, Gorki.

A-KOEPSEL

NIEUWS BRIEF

MEI '94

De Anarchistische Koepel is een regionale organisatie die poogt groeperingen en individuen te verenigen die op de één of andere manier met het anarchistisch ideeëngoed bezig zijn, hetzij als aktiegroep, leef- of werkkollektief, of als individueel initiatief. De koepel die in eerste instantie samenkomt om informatie uit te wisselen wil ook als groep naar buiten komen. De A.K.-Nieuwsbrief is een informatieblad met aktuele en algemene artikels uitgebracht door de werkgroep Nieuwsbrief van de Gentse A-Koepel.

Deadline Nieuwsbrief : 27 JUNI
Wij verwachten artikels, discussiestukken, aktieverslagen, ... getypt. Voor kontaktadressen zie rubriek kontakten achteraan

GEËN INHOUDSOPGAVE

REDAXIONEEL

Het lukt deze maand niet om zo'n pittig redaxioneel te schrijven, zoals gebruikelijk. Zeker nu we weten wie er zoal allemaal meeleeft. We moeten zo stilaan op onze tellen beginnen passen. Straks hebben ze nog door welke gevaarlijke groepen zo allemaal meewerken aan die Nieuwsbrief, de spreekbuis van terroristisch België.

Laat het jullie lezers echter niet aan het hart komen de Nieuwsbrief gaat door, tot spijt van wie het benijdt. Toch wordt het zo stilaan tijd om ons te bezinnen over de toekomst van dit blad. Daarom deze maand een dubbelnummer voor mei en juni. Ook de volgende Nieuwsbrief wordt een dubbelnummer (juli en augustus).

Overigens is het nog steeds mogelijk een abonnement te nemen op de Nieuwsbrief en dit door 300 fr te storten voor 6 nrs op rekeningnummer 001 - 1879430 - 34 onder vermelding van "Nieuwsbrief Abonnement". Wat we jullie aanraden zo vlug mogelijk te doen.

Om onze kennissen bij de B.O.B. alvast op het juiste spoor te zetten citeren we uit "Vrij Nederland" van 7 maart '92: "Bij vrouwelijke mensapen vonden onderzoekers een curieuze seksgeurstof. Het bleek dat extracten van vaginale afscheiding de mannetjesapen tot paring stimuleerden. De aktieve stof bleek niet zo moeilijk te isoleren: Boterzuur. Dat stinkt, het is de tenenkaaslucht. Toch werkte boterzuur bij de mensapen. Maar later bleek: alleen wanneer de apen in hokken zaten; in het veld was de boterzuur onwerkzaam. Nog weer later bleek dat in de hokken ook allerlei andere prikkels copulatiebevorderend werkten. "De apen hadden kennelijk niets anders te doen," concludeert dr. Rommerts. "Het was de verveling. Zouden er bij mensen vergelijkbare situaties bestaan?" (P.25, De chemie van de liefde). Ondertussen verblijven wij nog steeds in vrijheid en blijheid.

GEWOON HETZELFDE OF NU EENMAAL ANDERS ?

Een discussie rond vrouwelijkheid en mannelijkheid.

In de loop van de geschiedenis is de vrouw nooit vrij geweest. De mannen slaagden er wel in om op een of andere manier de vrijheid van de vrouwen af te nemen. Vandaar de vrouwen die schreeuwden om *gelijkheid* met mannen. Ze kwamen op voor gelijkwaardigheid, een strijd tegen het (kleine ?) verschil (?) met de (grote ?) gevolgen.

Het gelijkheidsdenken kreeg echter tegenkanting. Een aantal vrouwen meent dat ons vrouw-zijn nog moet worden ontdekt, omdat het ons is ontnomen.

"Er is geen taal om ons vrouw zijn uit te drukken" zegt Luce Ingaray.

Hoe gaan wij dan op zoek naar "*het vrouwelijke*" ?

Gedefinieerd kan het niet.

Ook in de vrouwengroep lukte dit niet. Dit onder vrouwen. "Wij-vrouwen" ! Hoe dan onder vrouwen en mannen, onder mannen ?

Deze brief is een poging de discussie die wij hieromtrent hadden weer te geven. Het is in geen geval de bedoeling om met een 'stelling', een 'konsensus' van de groep of gelijk wat naar buiten te treden. Verwacht dus zeker geen antwoord, wij hebben die ook niet !

Als vertrekpunt van de discussie stelden we de theorie voorop van Carla Dominguez in haar boek 'Van harte vrouw'. De uiteenzetting vertrekt vanuit - wat de essentie wordt genoemd - de voortplantingscellen, en hoe deze actief zijn voor, tijdens en na de conceptie. Zo zou de eikel het vrouwelijk principe voorstellen, en de eigenschappen als het ZIJN zonder actief te moeten *wedijveren*. Er is maar één eikel die *ontvankelijk* is voor de zaadcel. Deze laatste moet zich *actief* van miljoenen konkurrenten *onderscheiden* om *gedreven* het doel, de eikel, te bereiken. Zo staat de zaadcel voor *DOEN* en voor het (zich) *verspreiden* en *desintegreren*, want na de zaadlozing gaat elke zaadcel zijn eigen weg. De eikel daarentegen *trekt aan* en *integreert*, een zaadcel wordt opgenomen zodat een groeiproses zich kan voltrekken.

Hieruit pruttelden en borrelden bezwaren en de discussie trok zich open. Kun je aan de eikel de zogenaamde vrouwelijke eigenschappen zomaar vastknopen en viceversa voor de zaadcel ?

Is wat er wordt verstaan onder mannelijk en vrouwelijk wel zo evident ?

Waarom wordt er trouwens over mannelijk en vrouwelijk gesproken ? Net of de vrouw kan gereduceerd worden tot 'vrouwelijk', de man tot 'mannelijk' (en wat daar aan kleef). Iedere mens heeft een polariteit aan eigenschappen. Vanwaar welke eigenschappen aan welke pool ? Is het zaak te spreken van tegenstellingen (het ene hol, het andere bol) ? We vertrekken van *mens*. Mensen kunnen we, door hun biologische verschillen, onderdelen in *man* en *vrouw*. De vraag is nu of, en indien ja in hoeverre, deze biologische verschillen ons complete - gestel beïnvloeden, doordringen. Of wij een hoop aan eigenschappen hebben die naast de gekende biologische verschillen bij *vrouw* of bij *man* aanwezig zijn. Dat wij ons een hoop eigenschappen toeëigenen (of ze ons laten toeëigenen of ze ons worden toegeëigend) staat vast. We worden maatschappelijk gekonditioneerd tot al dan niet zorgzaam, wispelturig, immanent, ... De *kultuur* waarin we leven bepaalt al eeuwen dat de vrouw passief, de man actief is. In andere kulturen, bijvoorbeeld in India, is dat weer omgekeerd.

De rollen waarin mannen en vrouwen eeuwen hebben gestaan, hebben zeker een grote invloed op bepaalde gedragingen. Dat een vrouw zorgt zal wel veel te maken hebben met het feit dat ze dat ook altijd heeft moeten doen : thuis blijven en zorgen voor man en kinderen. De man die buitenshuis taken op zich neemt. Of die rollen ook ons voelen en denken, onze opstelling bepaalt/bepaald heeft, is al veel minder duidelijk.

Mens als vrouw of man, met haar of zijn rollen, haar of zijn eigenschappen. We veronderstellen. Het zijn steeds *vrouwen* geweest die werden onderdrukt. Hoe komt dat dan ?

Theologen menen dat *jaloerie* van mannen voor het baren van kinderen een grote rol heeft gespeeld in vroegere ketten, verbrandingen, uitsluitingen, ... , oorzaak is van de onderdrukking tot vandaag. De vrouw had *macht* over zich door wat maandelijks met haar lichaam gebeurde, en door wat in haar lichaam kon groeien. Zij omvat zowel leven (kind) als dood (bloed). Dit onbekende, mysterieuze boezemde *angst* bij mannen.

Stel dat nu vrouwen de macht hadden (maatschappelijk). Zouden de eigenschappen in onze maatschappij typerend voor deze positie - agressie, competitie, ... - nu aan mannen (of mannelijk) gekoppeld, dan specifiek vrouwelijke eigenschappen zijn ?

Matriachale samenlevingen ter vergelijking. Zij kunnen ons iets vertellen over hoe vrouwen het aanpakken als zij "de macht" in handen hebben, hoe zij het machtsprincipe invullen. De vergelijking moet echter gerelativeerd worden, omdat men vergelijkt met een andere geschiedenis, een andere plaats, een andere situatie. Toch zou het misschien iets over het "vrouw-zijn" kunnen zeggen. Geen invloeden van mannen, dus ook niet de onderdrukking. De vrouw in haar authenticiteit. De vrouw die wij misschien nog moeten ontdekken !?

De vrouw verwierf een aantal plaatsen in een maatschappij die steeds door mannen werd geregeerd. Zo bv. kregen vrouwen na een lange en vermoeiende strijd recht op stemmen, recht op onderwijs ... Een deugddoende erkenning van gelijkheid tussen mannen en vrouwen. Eén maatschappij, één sopje gebrouwen dat alle verschillen met het schuim wegspoelt.

Ons verworven plaatsje in deze patriarchale samenleving; dat van de man? Welke gelijkheid is dat dan?

Is het mogelijk de gelijkwaardigheid te bereiken als "het vrouwelijke" steeds een afgeleide is van "het mannelijke"?

De vreemdheid ten top, of hoe wij ons aan elkaar blijven vergrijpen.

Veel vragen dus! Deze boeiende discussie heeft er op zijn minst toe bijgedragen een caleidoscopisch beeld in kaart te brengen, eventuele vastgeroeste ideeën op losse schroeven te zetten.

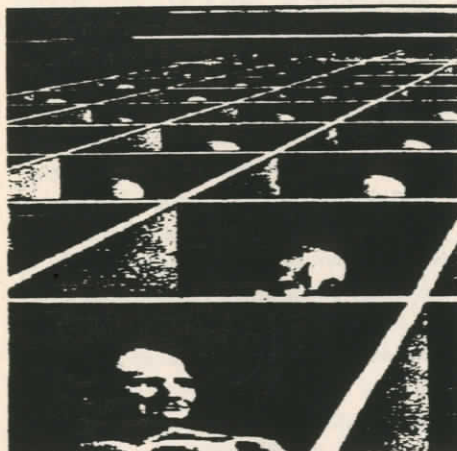
Er bestaat een 'vrouwelijk' en een 'mannelijk', dit staat vast. Of de gangbare betekenis van die termen terecht is of niet brengt eniger verdeeldheid in meningen. En niet alleen onder mannen en vrouwen! Een nieuwe betekenis voor deze termen zoeken houdt gevaar in voor verdere verdeeldheid in de strijd van vrouwen. Het blijft nodig verder te strijden voor gelijkwaardigheid. Misschien is deze erkenning van gelijkwaardigheid tussen mannen en vrouwen een noodzakelijke voorwaarde om over 'het verschil' te kunnen nadenken. In elk geval:

Wij zijn niet verantwoordelijk voor onze onderdrukking, wél voor onze bevrijding!

Laat dit dan maar duidelijk zijn.

Een lieve en strijdbare groet

LAATSTE STAND VAN ZAKEN I.V.M. ARRESTATIE WIM.

De alternatieve media werd reeds eerder bericht over de arrestatie en politieke gevangenschap van Wim C. in Gent. Wim zat effectief vast van 28 maart tot 21 april. De reden van zijn aanhouding en voorlopige hechtenis lag in een vermeende betrokkenheid bij een reeds acties tegen het Deens Konsulaat in Gent, gepleegd in mei en juni '93. Het parket kon echter in haar pleidooi ook de politieke dimensie achter de aanhouding niet verbergen: de anarchistische activiteiten, zoals het meewerken aan een blad of het ledigen van een postbus, konden bij de Prokureur blijkbaar ook niet door de beugel. Wat er ook van zij, voor ons is het duidelijk dat hier een staaltje van politieke repressie en psychologische vernietiging ten beste is gegeven, met slechts één bedoeling: het kapotmaken van radikaal-links in Gent en mogelijks ook daarbuiten.

Op 21 april ll. werd Wim voorlopig vrijgelaten. Een en ander duidt er echter op dat hiermee de kous helemaal nog niet af is.

Van de 'ex-gevangene' ontvingen we een tekst waarin duidelijk wordt gesteld dat de voorlopige vrijlating van 21 april hoogst waarschijnlijk niet het einde van het verhaal betekent, en dat het ook niet wenselijk zou zijn dat dit de zaak zou afsluiten. Verdere stappen hangen in de lucht en nog meer mensen lopen in deze repressieve sfeer gevaar. Daarom willen we jullie verder op de hoogte houden van elke gerechtelijke of tegen-gerechtelijke ontwikkeling in deze zaak. Hier volgen nog enkele stukken die betrekking hebben op de ganse zaak: ondermeer de laatste perstekst van de steungroep, een diskussietekst, verslag van de parlementaire interpellaties (ook i.v.m. de uiteengeslagen demo van 11 maart), een verslag van de demonstratie "Wim Vrij" op Woensdag 21 april jl. En een feitenverslag door Wim zelf.

DE STEUNGROEP VOOR POLITIEKE GEVANGENEN PB 244 9000 GENT

PERSMAP: REPRESSIE IN GENT, ZAAK VAN WIM

C. Op dondervormiddag 21 april ben ik in de late namiddag in voorlopige vrijheid gesteld. Totaal onverwachts, niet alleen voor mij, maar ook voor mijn advocaten. In de loop van de voormiddag (Do) hadden mijn advocaten een gesprek gehad met de onderzoeksrechter, om nog eens hun pleidooi te herhalen dat ze voor de Raadkamer en de Kamer van Inbeschuldigingstelling hadden gehouden. Maar dat dit een positief resultaat had was voor hun ook een volkomen verrassing. Aanvankelijk was de onderzoeksrechter niet van plan om mij in voorlopige vrijheid te stellen, uiteindelijk stemde hij toch toe, maar op voorwaarde dat het parket geen beroep zou aantekenen, opdat hij absoluut wou vermijden dat ik eenmaal in voorlopige vrijheid enkele uren later opnieuw zou gearresteerd worden. Het parket stemde er na een beraad van enkele uren mee in om geen beroep te zullen aantekenen. Ik heb een gevangenschap achter de rug van in totaal 25 dagen. Ik ben in voorlopige vrijheid gesteld zonder voorwaarden, dit betekent geen dagelijkse meldingsplicht, geen reisverbod of iets dergelijks. Wel ben ik verplicht om bij alle proceshandelingen te verschijnen, zodra zulks van mij gevorderd wordt.

Hoe de zaken nu verder gaan verlopen is totaal onduidelijk.

- Theoretisch gezien moet ik opnieuw voor de raadkamer verschijnen, deze kan beslissen ofwel verwijzing naar de Korrektionele rechtbank ofwel geen verwijzing omwille van de gebrekkigheid van het dossier. In het laatste geval zal de Prokureur beroep aantekenen (is niet met zekerheid te stellen, maar hoogst waarschijnlijk), met als resultaat dat ik voor de Kamer van Inbeschuldigingstelling zal moeten verschijnen waar men definitief zal beslissen wel of geen verwijzing naar de Korrektionele rechtbank. Het probleem met gans deze boel is, dat er totaal geen zicht op te krijgen is wanneer ik voor de raadkamer zal moeten verschijnen. Er valt geen periode of datum op te kleven.

- Een totaal andere mogelijkheid bestaat hierin dat men gans de zaak laat verjaren, maar op de feiten waarvan ik verdacht en beschuldigd word staat een verjaringstermijn van 10 jaar. Opmerkelijk hierbij is dat deze verjaringstermijn ingaat bij de laatste onderzoekshandeling. Konkreet komt dit hierop neer, de eerste aanslag vond plaats in de nacht van 25 mei '93, de verjaring gaat echter pas in op 21 april '94, de dag van mijn vrijlating, welke ook als een onderzoekshandeling wordt beschouwd. Daar komt nog bij dat telkenmale een andere persoon verhoord wordt i.v.m. dezelfde feiten, deze verjaringstermijn verschoven wordt naar de datum van een dergelijk verhoor.

Met andere woorden een straatje zonder einde.

- Een derde mogelijkheid is een variant op de eerste; namelijk verschijning voor de Raadkamer die echter beslist dat er geen vervolging wordt ingesteld. Persoonlijk zou ik het daarmee moeilijk hebben omdat ik louter en alleen maar omwille van mijn politieke overtuiging in gevangenschap heb gezeten en ik dus een vrijspraak eis. Geen vervolging zou op zich al een harde klap zijn voor het repressiesysteem, maar een vrijspraak voor de Korrektionele rechtbank zou dit systeem totaal op zijn bek doen gaan.

Natuurlijk besef ik ook wel dat men onder welke druk dan ook; vanwege de Deense regering, vanwege druk van bovenuit vanuit of op het repressieapparaat, ...men kost wat kost voor deze aanslagen een zondebok wil hebben en men mij voor de Korrektionele rechtbank eventueel toch zal veroordelen tot een gevangenisstraf. Het deksel van deze doofpot zal wellicht nooit geopend worden. Het impliceert echter dat ik louter omwille van mijn politieke overtuiging de gevangenis zal in belanden. Dit gegeven gekombineerd met het feit dat er totaal geen zicht op te krijgen is wanneer ik voor de Raadkamer zal moeten verschijnen maakt het momenteel voor mij niet gemakkelijk om een 'normaal' leventje te leiden.

REPRESSIE IS MOORD, VERZET EEN NOODZAAK.

Wim.

Beste,

De navolgende persberichtgeving is de zoveelste poging van STEUNGROEP POLITIEKE GEVANGENEN, om zaak van W.C., van 28 maart tot 21 april laatstleden in voorlopige hechtenis gehouden in Gent, op verdenking van enkele aanslagen tegen het Deens Konsulaat, in het juiste daglicht te stellen.

Volgens ons worden wij hier gekonfronteerd met een zuiver staaltje van politieke repressie, d.i. het gerecht-

telijk intimideren, verhoren en gevangen zetten van personen op basis van hun politieke overtuiging, en wij hopen dat deze zaak niet in het verdomhoekje verdwijnt.

DE ACHTERGRONDEN

In diverse media menen wij enkele hiaten te ontdekken omtrent de achtergronden waartegen de aanslagen gepleegd zijn. Met de gepleegde aanslagen als leidraad situeren wij 2 gebeurtenissen in Denemarken: nl. het referendum naar aanleiding van Maastricht in mei '93 en de Europese top van ministers in juni in Kopenhagen.

(1) Om het verdrag van Maastricht te kunnen ratificeren zagen de Deense overheden zich genoodzaakt om onder de bevolking een referendum te organiseren om dit verdrag goed te keuren. Voor de Denen was dit geen vanzelfsprekende zaak. Brede lagen van de bevolking kijken zeer sceptisch tegen de Europese Eenmaking aan. Zij zien het verdrag van Maastricht als een verdere aantasting van hun soevereiniteit en vrezen een verlies van hun politieke en economische zelfstandigheid. Dit gevoel leeft niet enkel bij extreem-links in Denemarken: een eerste referendum betekende de en nederlaag voor de Europese eenmakers. Onder

druk van de Europese lobby werd een tweede referendum gehouden op 18 mei. Alle mogelijke middelen om de Denen hun ongelijk te bewijzen werden aangewend. Ook al kon er getwijfeld worden aan het democratisch gehalte van dit tweede referendum, de Europese lobby behaalde een krappe meerderheid ten voordele van het verdrag.

Dezelfde avond van het referendum trokken in het stadsdeel Norrebro in Kopenhagen een deel jongeren de straat op om hun ongenoegen te uiten over de uit

slag van het referendum. Deze 200 à 300-tal betogers werden achteraf in de pers afwisselend betiteld als krakers (in Kopenhagen zijn geen kraakpanden meer!), anarchisten of autonomen. Deze groep raakte in de clinch met de politie. In de internationale media werd

hierrond eenzijdig geschreven dat de politie het vuur opende op de manifestanten nadat een aantal leden van de oproerpolitie in levensgevaar waren. Wij menen echter vanuit andere bronnen te weten dat de politie vanuit een slecht overzicht van de situatie en slechte organisatie het vuur opende. Geen manschappen waren op dat ogenblik in levensgevaar. Feit is dat 11 mensen levensgevaarlijk verwond werden, waaronder enkele omstanders. De dag daarop verlieten alle "zwaargewonde" politieagenten het ziekenhuis. Maar toen was dit feit allang geen wereldnieuws meer. Wat wij hiermee willen aantonen is het volgende: het nieuws over het gebeurde kwam op een dergelijke manier bij ons in de media, dat velerlei mensen dit op velerlei manieren konden interpreteren. Dit is dus de achtergrond van de eerste aanslag van 25 mei, die vlug volgde na het referendum.

(2) Op 20 juni ging in Kopenhagen een Europese Topkonferentie door van ministers. Het ging hier om een ontmoeting op Europees niveau en niet om een N.A.V.O.-topontmoeting zoals in sommige media werd geschreven naar aanleiding van de vervolging van Wim. Gedurende deze Topontmoeting werd door de Deense autonome beweging een aantal activiteiten georganiseerd om deze ontmoeting aan te klagen. Voor een internationale betoging op 21/22 juni werd in de A-Koepel Nieuwsbrief opgeroepen tot deelname. Op zich niets illegaals, want op geen enkele manier werd hier opgeroepen tot aanslagen e.d. Integendeel, op een openlijke manier werd hier opgeroepen tot massaal verzet. De anarchistische beweging heeft nooit haar weezin verborgen voor de slachtpartij van 18 mei en het ondemokratische karakter van de Europese Eenmaking. Hiermee sluiten wij ons aan bij een protestbeweging, die zowel over de grenzen als over de politieke stromingen heengaat. Niettemin slaagt de overheid er goed in om dit verzet enkel op onze rekening te schuiven.

Dit verzet komt zowel voort uit conservatieve kringen als uit links-georiënteerde kringen. Wij verwijzen hier naar de Britse Conservatieve Partij waar grote geleidingen zich sterk verzetten tegen de Europese Eenmaking, naar Socialistische europarlemantsleden die zich verzetten tegen "het Fort Europa", naar vluchtelingenorganisaties, naar divers Milieuorganisaties, etc., etc. Toen gedurende deze Topkonferentie in het Gentse een 2-tal "aanslagen" gepleegd werden tegen het Deens Konsulaat (22-23 juni); bleek de anarchistische beweging hiervoor als schuldige te moeten aangewezen worden. We hebben het ondertussen reeds mogen weten! Op 27 oktober '93 werden de kraakpanden gelegen aan de Slinkermolenstraat ontruimd en werden 8 huiszoekingen verricht bij zogenaamde anarchistische sympathisanten. Op 29 maart '94 werd één van onze kameraden voor een 25-tal dagen wars tegen

elke juridische logika opgesloten in de Rijksgevangenis van de Nieuwe Wandeling te Gent.

En wat is de bewijslast tegen die zo gevreesde anarchistische beweging, die is quasi nihil en bestaat enkel uit hersenspinsels van oververmoeide speurders van de B.O.B. en werd gevoed vanuit een foute, want eenzijdige berichtgeving.

Wat de huiszoekingen van 27 oktober betreft verwijzen we naar eerdere schrijfsel van de anarchistische beweging, die naar de media werden doorgestuurd en doorgegeven. Wij wensen enkel te herhalen, dat toen zowel in de kraakpanden als in de particuliere woningen geen enkel bewijsstuk werd aangetroffen.

Om dit alles aan te klagen werd op 25 november '93 door zo'n 250 personen, overwegend anarchisten betoogd tegen de "Kriminalisering van Linkse Groeperingen". En ja, ook tijdens deze betoging werd "Het Fort Europa" aangeklaagd, en werd solidariteit betoond met de anti-Europese beweging. Dit alles op een openlijke en duidelijke manier. Wij kunnen ons echter niet van de indruk ontdoen dat de overheid alles in het werk stelt om alle anti-europese verzet in de kiem te smoren en te kriminaliseren, ook al wordt dit verzet open en eertlijk geboden door verontruste burgers. Het meest duidelijke bewijs hiervoor werd geboden door de arrestatie van Wim, en het feit dat men hiermee de anarchistische beweging wou treffen in haar anti-europees verzet.

Zoals reeds gezegd werd Wim op 29 maart '94 gearresteerd en beschuldigd van maar liefst 3 aanslagen. de enige aanleiding hiertoe was dat de betrokken persoon verdacht werd van anarchistische sympathieën. Na 25 dagen stonden de onderzoekers nog steeds niets verder dan die politiek overtuiging. Op een politieke overtuiging staat nog steeds geen straf, of moeten wij deze mening stilaan laten varen?

Gedurende de eerste dagen van Wim's gevangenschap, hebben wij, een aantal mensen, de "Steungroep Politieke Gevangenen" opgericht om Wim moreel en praktisch te steunen en om te zorgen voor de nodige doorstroming van informatie naar de pers. Wij kozen voor de naam "Steungroep Politieke Gevangenen" omdat voor ons duidelijk is dat in België een repressie-seizoen is ingezet tegen mensen met linkse Sympathieën. De vrees voor verdere arrestaties van linkse mensen is bij ons nog steeds niet geluwd, integendeel!

Om Wim moreel te steunen hebben we een aantal zwaaiakties laten doorgaan aan de Nieuwe Wandeling (alle zwaaiakties, uitgezonderd de actie van 13 april waren door ons georganiseerd). Toen Wim voor de Raadkamer en de Kamer van Inbeschuldigingstelling verscheen hebben wij met een aantal sympathisanten gezorgd voor steun onder de vorm van onze aanwezigheid.

Op vrijdag 1 april '94 verscheen Wim voor de Raadkamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Gent. De aanhouding werd NIET bevestigd. Het parket ging echter in hoger beroep zodat Wim vast bleef zitten. Op 15 april verscheen Wim voor de Kamer van Inbeschuldigingstelling bij het Hof van Beroep te Gent waar tot onze grote verbazing Wim's aanhouding werd verlengd. Op donderdag 21 april kwam Wim onverwacht vrij (voorlopige invrijheidstelling).

Tot op heden geloven wij als Steungroep nog steeds onvoorwaardelijk in de onschuld van Wim. Een aantal argumenten zullen we hier pogen op te sommen.

Het verbaast ons niet dat in kringen van de advocatuur in Gent de ogen gefronst worden wanneer men hoor krijgt van dit dossier. Wij zijn niet echt vertrouwd met de juridische werking in het Gentse; maar een dergelijk zwak en slecht onderbouwd dossier zal waarschijnlijk zelden bovengebracht zijn. Het is dus vooral niet te verwonderen dan dat men vooral poogt Wim te pakken op z'n politieke overtuiging.

Volgende insinuaties en zogenaamde "bewijzen" zijn totaal ontoereikend om deze beschuldigingen hard te maken:

(1) Wim wordt door het parket beschreven als een "Spilfiguur binnen het anarchistisch milieu, en zelfs zodanig dat hij helemaal alleen, hetzij akties kan tegenhouden, hetzij groen licht kan geven voor dergelijke akties". Dergelijke beweringen kunnen in anarchistische kringen alleen maar hilariteit teweeg brengen. Wij willen hier benadrukken dat één van de hoofdthema's van een anarchistische politiek het anti-autoritarisme is. Indien een persoon zich dus in die mate zou profileren, betekent dit automatisch de verwijdering van die persoon uit anarchistische structuren. Dit verliest dus elk gevoel voor logika.

(2) Wim wordt met de twijfelachtige eer opgezadeld "Spilfiguur" te zijn, omdat hij in bezit is van de sleutel van een postbus. Meteen wordt hij hierdoor gebombardeerd tot "hoofddredakteur" van de "A-Koepel Nieuwsbrief", het blad van de anarchistische beweging

te Gent. Dergelijke uitspraken staan wars tegenover elke vorm van realiteit en behoeven geen verder commentaar.

(3) Wim wordt beschuldigd van het gebruik van boterzuur. Voor de Kamer van Inbeschuldigingstelling werd beweerd dat Wim dit in bezit had en dit gebruikt had. Niets is minder waar. Geen enkel bewijs bestaat dat Wim ooit boterzuur gekocht heeft, nochtans werd dit door de onderzoekers van de B.O.B. minutieus onderzocht.

(4) Verder wordt Wim van zomaar eventjes 3 aanslagen beticht, terwijl toch duidelijke verschillen bestaan tussen de aard en omstandigheden van de 3 aanslagen. Deze 3 verschillende aanslagen worden op een dergelijke manier door elkaar gehaspeld door het parket om er de zwakheid van het dossier mee te verbergen. Toch is de these dat één iemand bij alle drie aanslagen betrokken was zogoed als onmogelijk te bewijzen. De feiten spreken dit tegen.

(5) In de periode van de aanslagen was Wim druk doende zijn universitaire examens voor te bereiden. Op de drie dagen na de aanslagen had Wim examens waarvoor hij met glans slaagde.

(6) voor de Kamer van Inbeschuldigingstelling zijn de rechten van de verdediging geschonden doordat de beschuldigde met stukken werd gekonfronteerd (Nieuwsbrieven) die niet in het dossier zaten.

Over het onderzoek het volgende:

Het is geen evidentie dat de mogelijke daders in het Gentse anarchistische milieu moeten gezocht worden. Wij menen begrepen te hebben dat door politiediensten naar de daders van misdrijven in meerdere richtingen moet gezocht worden. Dit is nooit gebeurd! Ook extreem-rechtse groeperingen menen zich in het protest tegen het verenigd Europa te moeten mengen!

KONKLUSIES

Vanuit de gegevens menen wij een aantal konklusies te moeten trekken, i.v.m. de opstelling van justitie en de rijksmacht.

* Vooreerst zien wij een totale kriminalisatie van het anti-europese verzet en de linkse beweging die dit

verzet draagt. Meer specifiek heeft de anarchistische beweging de zwaarste

klappen mogen vangen. Een dergelijk gegeven staat de Europese eenmakers bij in hun legitimatie van de Europese Unie. Als alle protest eenvoudigweg naar de kriminele hoek verwezen wordt, staat de Europese lobby niets meer in de weg om deze Europese schande waar te maken. Hopelijk is de manier waarop het Verdrag van Maastricht in Denemarken werd doorgevoerd en de manier waarop de Gentse anarchistische beweging werd aangepakt een voorbeeld voor actiegroepen van wat hen nog te wachten staat in hun strijd.

* Verder kunnen wij ons niet van de indruk ontdoen dat deze feiten niet alleen staan. In en buiten Gent zien actiegroepen een steeds verdergaande repressie tegemoet, zie bijvoorbeeld maar de kraakbeweging, fietsgroeperingen, antifascistische groeperingen. Het repressie seizoen is ingezet. Hoewel Wim in voorlopige vrijheid is gesteld, menen wij, van de Steungroep, dat het laatste wapenfeit in deze zaak nog niet in zicht is. We houden jullie op de hoogte.

STEUNGROEP POLITIEKE GEVANGENEN PB 244 9000 GENT (zonder vermelding van geadresseerde)

GENT, 27 april '94

PARLEMENTAIRE INTERPELLATIES I.V.M. DE ZAAK WIM C. + BETOGING 11 MAART

Dat het de Gentse anarchistische beweging voor de wind gaat, schijnt ook de heren in Brussel niet te ontgaan. Hebben we de laatste tijd af te rekenen met rechterlijke en uitvoerende machten, dan kunnen we nu de wetgevende macht aan het lijstje toevoegen. Het wordt nu wel erg moeilijk te ontkennen dat we niet naar aloude democratisch-parlementaire tradities behandeld worden.

Op 31 maart en op 21 April werden Ministers Tobback (binnenlandse zaken) en Wathélet (justitie en economie) door 2 AGALEV-senatoren geïnterpelleerd omtrent de zaak Wim C. En de uiteengeklote "krakersbetoging" van 11 maart. Om U wat entertainment op topniveau te brengen geven we U de leukste passages terug, uit het beknopt verslag van de Belgische Senaat. Rest ons nog te melden dat op 21 April, toen over Wim werd geïnterpelleerd, de desbetreffende persoon diezelfde dag werd vrijgelaten. Wat je met konnekties toch allemaal niet voor elkaar krijgt!

"Protestactie voor het Deense consulaat te Gent"

De heer Lozie (AGALEV). - (...) (korte beschrijving van de feiten - NVDR)

Werden er binnen bepaalde gerechtelijke arrondissementen door de korpsversten richtlijnen gegeven voor een strenger optreden t.o.v. jongeren? Zo ja, welke richtlijnen en in welke arrondissementen? Zijn er eventueel vanuit justitie richtlijnen in die zin gegeven? Sinds de verlaging van de meerderjarigheid wordt het gewoon gerechtelijk apparaat meer met jongvolwassenen

nen gekonfronteerd. Werd er binnen het gerechtelijk apparaat enige vorming georganiseerd om deze verjonging van het gerechtelijk cliënteel te begeleiden? Kan de minister de korpsversten er op wijzen dat de voorhechtenis niet kan gebruikt worden als intimidatiemiddel om informatie te verkrijgen die niets te maken heeft met de ten laste gelegde feiten? Welke richtlijnen bestaan er t.a.v. het gebruik van isolatiecel tijdens vooronderzoek? Wordt er binnen justitie extra-aandacht besteed aan het opsporen van leidende elementen (sic - NVDR) binnen anarchistische jongeren? Zo ja, welke motieven liggen hieraan ten grondslag en welke gerechtelijke diensten zijn hierbij betrokken?

De heer Wathelet, (...) Het gerechtelijk onderzoek waarnaar verwezen werd, is mij niet bekend, doch in alle geval belet de scheiding der machten mij in deze zaak tussenbeide te komen. Het is mij dan ook niet mogelijk een appreciatie uit te spreken over de verhouding "aanklacht - gerechtelijk optreden".

Hoe dan ook kan ik verzekeren dat er door de korpsversten binnen bepaalde gerechtelijke arrondissementen geen richtlijnen werden gegeven voor een strenger optreden ten opzichte van jongeren. Evenmin werden dergelijke richtlijnen gegeven door mij.

De verlaging van de meerderjarigheid betreft wellicht de verlaging van de burgerlijke meerderjarigheid van 21 op 18 jaar. Deze verlaging heeft geen enkele incidentie op de strafrechtelijke meerderjarigheid. Het is mij dan ook niet bekend dat het gerechtelijk apparaat meer dan vroeger zou gekonfronteerd zijn met jongvolwassen delinquenten.

Wat betreft de voorhechtenis, meen ik dat de wettelijke criteria, zoals voorzien in de wet van 20 juli '90, niet toelaten deze maatregel te gebruiken als intimidatiemiddel. Er bestaan zeker en vast geen richtlijnen ten aanzien van het gebruik van de isolatiecel, maar wel het verbod van vrij verkeer. Dit is een maatregel die de onderzoeksrechter kan uitvaardigen voor ten hoogste drie dagen.

Er wordt binnen justitie geen extra-aandacht besteed aan het opsporen van leidende elementen binnen kringen van anarchistische jongeren.

Het is wellicht mogelijk dat bepaalde politiediensten in het kader van hun algemene opsporingsopdracht informatie verzamelen over anarchistische jongeren. Maar deze materie valt onder de bevoegdheid van de minister van binnenlandse zaken.

(...)

over "het optreden van de Gentse Stadspolitie op 11 maart tegen geweldloze demonstranten"

De heer Maertens (AGALEV). - (...) (voor de weergave van de feiten zie vorige Nieuwsbrief. Feit is dat een niet aangevraagde betoging door de flikken uit elkaar werd geslagen, vooraleer ze kon vertrekken. Een 70-tal mensen werd opgepakt en tijdens de arrestatie gefotografeerd - NVDR)

Hebben de agenten gehandeld overeenkomstig de artikelen 22 en 37 van de wet van 5 augustus '92? Wat zijn de rechten van de gearresteerden als het optreden van de ordediensten niet in verhouding staat tot de feiten? Welke procureur gaf toestemming tot fotograferen? Is er een verband gelegd met de zaak - Van Goethem? Is het een normale zaak om gearresteerden op een onbekende plaats te droppen? Gelden de instructies inzake fotografie ook voor de politie?

Heeft de politie deontologisch correct gehandeld? (Applaus bij ECOLO)

De heer Raes (Vlaams Blok) - (Op dit ogenblik meent de heer Roeland Raes te moeten tussenkomen om zijn visie van de feiten weer te geven. Fascisten laten we hier liever niet aan het woord. Feit is dat het Vlaams Blok in de Vlaamse Raad en in het nationaal parlement met graagte wijst op het potentiële gevaar van krakers en anarchisten. Dit bevestigt onze these dat bepaalde maatschappelijke figuren alles in het werk stellen ons verder te kriminaliseren en monddood te maken. Het Vlaams Blok doet dit ietwat minder subtiel dan hun collega's binnen justitie - NVDR)

(...)

De heer Tobback, (...)

De minister hoeft zich niet te verantwoorden voor het optreden van de gemeentepolitie. Hij heeft een algemeen organiserende bevoegdheid over de gemeentepolitie. We moeten ons hier alleen afvragen of de middelen wel in verhouding stonden tot de overtreding. Dat het gemeentelijk reglement werd overtreden en de bevelen van de ordediensten werden genegeerd staat vast.

Het staat de betrokken personen vrij zich tot de burgemeester te wenden of klacht in te dienen bij de gerechtelijke overheden.

Het staat de betrokken personen vrij zich tot de burgemeester te wenden of klacht in te dienen bij de gerechtelijke overheden.

De procureur-generaal van het parket bij het hof van beroep te Gent heeft de minister van justitie laten weten dat geen enkele gerechtelijke overheid is opgetreden. In sommige gevallen kan het nuttig zijn om inbreuken die gedurende een manifestatie worden begaan vast te stellen, en de daders te identificeren. Een interne instructie van de rijkswacht bepaalt dat slechts mogelijk is bij ernstige incidenten en voor zover het gerechtelijk onderzoek werd geopend. Voor de gemeentepolitie werd geen algemene instructie gegeven.

Ik heb alle begrip voor verontwaardiging over maatschappelijke problemen. Maar het doel heiligt niet de middelen. Het is de taak van de politie de orde te handhaven.

(...)"

Tot zover uw parlementaire verslaggever in dienst van de A-Koepel Nieuwsbrief. Rest ons nog te melden dat de volledige tekst van het Beknopt verslag van 31 maart en 21 april in de Infotheek ter inzage ligt. Wie de tekst er op na leest merkt eens te meer de nuttelosheid van een nationaal parlement als democratisch instrument. Toch willen we eventjes op het nut van dergelijke interpellaties wijzen. Dergelijke vragen en vooral dan de antwoorden geven ons eens te meer een inzicht van de werking binnen de hogere echelons van de samenleving, vooral dan omdat het een materie betreft die ons nauw aan het hart ligt. Beide interpellaties tonen volgens aan dat hogere overheden geen zicht geven op hun interne werking en vooral verantwoordelijkheid afwijzen. Het is ons in het verleden reeds meer overkomen dat door ons ingediende klachten bij justitie geseponeerd werden, dat zonder ons weerwoord juridische precedenten werden geschapen en dat men in Brussel doet alsof z'n neus bloed. Mede door dit soort zaken wordt ons vertrouwen in een anarchistische organisatie natuurlijk steeds

meer versterkt en daarvoor doen we het natuurlijk allemaal.

Z.B.S.

BETOGING "WIM VRIJ", 27 APRIL

Hoewel Wim weer enkele dagen op vrije voeten rondliep, werd door de organisatie van de betoging "Wim Vrij" besloten om toch te manifesteren. Men kwam tot dit besluit om de steeds verdergaande repressie binnen het Gentse en elders aan te klagen.

Om 19h00 verzamelden zich zo'n honderd à honderdvijftig mensen op de vrijdagmarkt te Gent om mee op te stappen. Tijdens een korte toespraak werd de zaak nogmaals uit de doeken gedaan en werd duidelijk gemaakt dat het geval Wim C. Geen alleenstaand feit is. Het was trouwens lag geleden dat wij nog eens een toespraak op een demo volledig konden begrijpen en dat de zinnen duidelijk verstaanbaar waren voor iedereen door de megafon geroepen werden.

De betoging liep zonder incidenten langs het justitiepaleis naar de rijksgevangenis gelegen aan de Nieuwe Wandeling. Door vele betogers/sters werden geen incidenten verwacht daar het een aangevraagde betoging betrof. Mede hierdoor verliep de betoging erg gemoedelijk en ontspannen, wat een beetje ten koste ging van de strijdbaarheid.

Aan de rijksgevangenis werd de betoging ontbonden.

Z.B.S.

ALLERLAATSTE GEGEVENS ROND DE ZAAK WIM C.

WIM MOET VOORKOMEN VOOR DE RAADKAMER OP WOENSDAG 25 MEI. HIERBIJ DAN OOK DE OPROEP OM STEUN TE BETUIGEN AAN WIM EN TE PROTESTEREN TEGEN DE POLITIEKE REPRESSIE. KOMT ALLEN AF OM 9.u NAAR HET JUSTIEPALEIS TE GENT OP 25 MEI

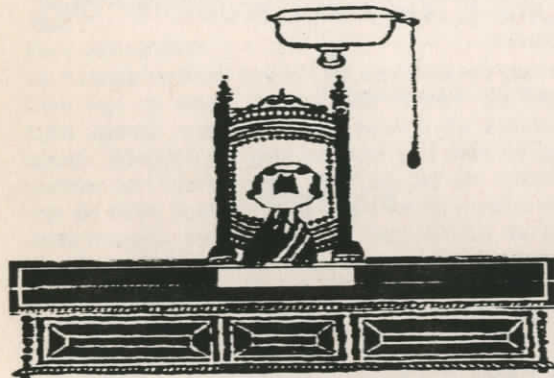
OMDAT WE ONDANKS DE VERSCHILLEN TOCH SAMEN VERDER WILLEN...

Voor ik tot de diskussietekst overga, wil ik eerst een stelling van Claudia Bislin, een Zwitsers politieke gevangene aanhalen. De tekst stamt uit 1983, maar doet niets af aan de aktualiteit van de inhoud aangezien de discussie over bajesstrijd enz. een tijdloze discussie is.

"Direkte kontakten met de gevangenen zijn echter een onderdeel van een verzetsstrijd die de bajes als basis van de repressie-machine ziet, en zijn nationale en internationale politieke dimensie begrijpt, in het kader van de sociale controle en disciplineren. De bajes werkt aan twee kanten van de muren, en het bewijs dat het principe van de afschrikking niet funktioneert,

moet door beide kanten gelijkerwijs gebracht worden in een kollektieve inspanning. Wij die opgesloten zitten kunnen er voornamelijk aan bijdragen door de weigering om de rug te buigen, ons te verzetten met behulp van alles, wat wij zijn en hebben, tegen harde en sluispende muren met de wil om te overleven, als volwaardige mensen. De mensen buiten hebben o.a. de plicht om de verschillende angsten, bv. die voor de bajes, OFFENSIEF te bestrijden. Om dit konflikt te kunnen voeren, moeten de eigen angsten erkend worden, maar moet ook gelijktijdig naar de vluchtwegen gekeken worden. Ik ben voor afgewogenheid. Afgewogen in die zin dat we tegenover de analyse van de politieke en psychologische vernietingsstrategie van de isolatiefolter datgene tegenover stellen, wat wij geleerd hebben aan strijd en verzetstalent, want ik denk dat dit niet weinig is. Zeker, geen aanleiding tot overmoedigheid en onbezonnen roekeloosheid, maar wel geschikt om de zekerheid in leven te houden, dat de bajes geen synoniem voor "dead end" is. Het wordt tijd dat we de angst voor de bajes thematiseren, want deze is afgedankt als rechtvaardiging voor terugtrek manoeuvres." (citaat uit de brochure 'weigeren te getuigen')

Met bovenstaand citaat wil ik aandragen dat het mijn inziens noodzakelijk is dat de politieke lijn, die de Steungroep Politieke Gevangene(n) uitgezet heeft, vastgehouden en uitgebouwd zou moeten kunnen worden. De initiatieven die plaatsgevonden hebben (de aanwezigheid van een aantal mensen vrijdagmorgen toen de arrestant voorgeleid werd en de alerte reactie, de perskonferentie vrijdagmiddag, op de stemming makende artikelen in de media die ochtend) waren ondersteuning, die de stilte rondom de arrestant doorbraken en in de openbaarheid brachten. Dit zou praktische ondersteuning genoemd kunnen worden. In die zin is het dan ook zinnig de arrestant te benaderen door hem te vragen wat zijn behoeften zijn en hoe we hem daarin konkreet kunnen ondersteunen, en hoe we kunnen bijdragen aan het verbeteren van zijn situatie. De vraag of en hoe we hem meer politiek zouden kunnen ondersteunen is echter een irrelevante vraag, daar we het nooit mogen tolereren dat mensen zonder enige vorm van protest opgepakt worden wegens hun al dan

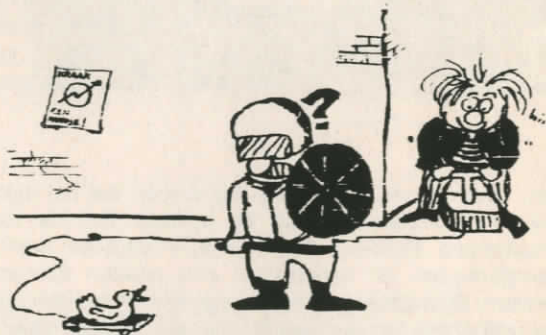
niet openlijke politieke identiteit waarmee wij ons verwant voelen. Laten we ons echter leiden door de repressie dan maken we onszelf vleugellam, en geven we justitie een stap voorsprong, zelfs de stilzwijgende instemming dat ze morgen misschien nog meer men-

sen om hun politieke identiteit van de straat af kunnen plukken en wekenlang 'in het kader van één of ander vooronderzoek' in voorarrest kunnen vasthouden. De uitgezette politiek zou dan ook uitgebouwd moeten worden door meer van 'buiten af' actie te voeren tegen (het bestaan van) de bajes. Doel hierbij is de opheffing van bajessen (en inrichtingen), op grond van de politieke visie dat bajessen het uiterste dwangmiddelen van een (machts-)systeem is om mensen te dwingen in het systeem mee te draaien. Je voert dus de strijd vanuit jezelf (geef vorm aan je angst, tematiseert je angst voor de bajes, c.f. citaat) en ondersteund daarbij ook degene die 'binnen zit'. Mogelijkheden om doelgericht actie te voeren zijn er genoeg: protestbrieven naar justitie, steunkaarten, affiches, zwaaidemo's, bezettingen tot nachtelijke klad acties... kunnen tot de mogelijkheden behoren. Het is kortom noodzakelijk om de politiek druk op te voeren, en zo te kennen geven dat de bajes voor ons geen synoniem voor 'dead end' is, noch een rechtvaardiging voor terugtrek manoeuvres. Na de mogelijke veroordeling hebben we anders zeker een slag verloren...

ISOLATIE IS HUN WAPEN, SOLIDARITEIT ONZE KRACHT!

(ingezonden diskussietekst)

NOORWEGEN

dat wordt lachen

Loop jij hier tijdens de Belgische wintertjes enkel in een truitje rond en vind je dat de lente pas begin mei ten tonele hoort te verschijnen? Blijf dan niet zitten met je ei maar pak je waterdichte rugzak, je donsslaapzak en een paar isomatjes. Ongeveer twee dagen per trein of een dag of drie liften en je bereikt Noorwegen. Zin in een uitstapje te Oslo dan moet je gewoon naar Blitz toe. Nee, geen super zwoeie danstent met glitter en gonlia's in maatpak, maar het autonome centrum van Oslo. Nauwelijks enkele huizen verder dan waar de schilder Munch werd geboren, ontdek je een ander soort kunstwerken: muurschilderingen met bijbehorende politieke slogans. Onwennig stap je enkele trapjes op en stapt de eerste deur links binnen. Meteen sta je in de concertzaal waar tijdens de hardcore of hip hop optredens zo'n 300 mensen (goed aanstampen) op en

neer springen. Op elke weekdag is dit een café met volkskeuken, lekkere snacks, koffie, thee en drank. De ontmoetingsplaats voor strijdend Oslo. Het is hier dan ook dagelijks gezellig druk. Hoger in het gebouw nestelt de steengoede infoshop, met literatuur, muziek, kaartjes en natuurlijk T-shirts. Verder het sekretariaat met mediacentrum en studio's voor muziekgroepen die uit vrouwen bestaan. Dit is het zowat.

Vanuit Blitz worden er al jaren acties gevoerd tegen zowel extreem rechts als rond MacDonald. Blitz heeft bovendien een voetbalploeg die deelneemt aan de bedrijven competitie. De match van het jaar is steevast die tegen de politieploeg. Dat is de derby van het seizoen waar zowel op sportief gebied als op toeschouwersaantal rekords worden gescoord. Deze match leidt dan ook tot bijzondere taferelen. Vorig jaar won onze ploeg het van de politie met 6-1 in wat gepast een blitzkrieg kon worden genoemd. Boze tongen beweren dat de politie ons daarom als terroristen brandmerkt. Tot slot moet je nog weten dat Blitz letterlijk en figuurlijk een autosnelweg dwars door de stad in de weg staat, dat de politie in het verleden junkies oppikte en daarna losliet bij Blitz, alhoewel er hier een strikt anti drugsbeleid wordt gevoerd, ... Kortom een heerlijk autonoom nest.

Berichten uit Blitz.

Op tweede kerstdag hadden we een blokkade gepland. Doel was de lokale zender "Nite Rocket" die hier in Oslo openlijk nazistische propaganda de wereld inspuigt. Speciale gelegenheid voor ons was de gast spreker van "Boot Boys", Ole Krogstad. De redakteur van de radio heet Rune Kjeldahl en hij maakte deze radio mogelijk met de hulp van Berit Skalov die lid is van "zorn 88". Reeds meerdere malen hebben ze nazi's van het "Boot Boys" milieu in de studio gehad.

De hoofdredakteur beweert enkel een patriot en nationalist te zijn, terwijl een andere dj openlijk toegeeft nationaal socialist te zijn. Bezoekers van de lokalen vertelden ons dat de lokalen getooid zijn met swastika's, hitlerposters en andere nazi rommel. De radio heeft ook wedstrijden waar de prijzen uit Klukluks-

klan T-shirts bestaan. Tijdens nachtprogramma's moedigen dj's hun luisteraars aan om te bellen en racistische praat te verkopen. De nazi's gebruiken de radiolokalen als uitvalsbasis als ze er in de stad op uit willen trekken.

Voor de blokkade daagden een 80-tal mensen op. Ons plan was om een blokkade te houden voor de deur van hun gebouw. Toen we daar aankwamen bleek de situatie geschikt zodat een groep mensen inbraken en de zendapparatuur kapotsloegen. Daar iedereen zich ook veilig kon terugtrekken was de actie geslaagd te noemen.

Drie dagen later zat er een groep nazi's in de radiolokalen. Hierover maakten we ons geen zorgen omdat ze

het tot nog toe nooit aangedurfd hebben Blitz rechtstreeks aan te vallen. In Blitz waren er 7 nachtwakers aanwezig. Rond 3 uur hoorden ze rumoer op straat. Er bleken 25 nazi's voor de deur te staan. In Blitz ontstond er enige paniek omdat de instructies voor de nachtploeg zo slecht zijn opgesteld dat niemand wist wat er hoorde te gebeuren in een situatie zoals deze.

De nazi's gooiden een vijftal molotovs en schoten 4 ladingen hagel door ruiten op de derde verdieping. Alhoewel het een grote chaos werd hielden de nachtwakers zich flink. Terwijl niemand wist waar de brandblusapparaten zich bevonden schoten de nachtwakers onze hele voorraad nieuwjaarsvuurwerk af op hun belagers. Ze gooiden ook stenen en flessen maar van bovenaf is het bijzonder moeilijk om iemand te raken. De nazi's probeerden nog de ingang deur open te breken maar dat lukte hen niet.

Vanaf nu zijn de afspraken duidelijk en blijven er 's nachts meer mensen. De volgende ochtend hadden we een vergadering om uit te maken wat ons nu te doen staat. We kwamen overeen om een demo te organiseren die door de Torggate zal lopen tot bij het radiogebouw. De Torggate staat bekend als een vrijplaats voor fascist. De fascist plannen een tegen demonstratie op dezelfde plaats en hetzelfde tijdstip en natuurlijk gebruiken ze hun radio om daartoe op te roepen.

Het goede nieuws is dat door alle commotie rond de radio de meeste sponsors zich hebben teruggetrokken. Bovendien zou veel van het materiaal dat de radio gebruikt nog niet betaald zijn. De toekomst van de radio wordt dan ook onzekerder. Op 16 januari liepen

we dan onze demo waaraan 2000 mensen deelnamen! De linkse krant "Arbeiderskampen" maakte de dag voor de demo bekend dat de fascist van de demo gebruik willen maken om Blitz plat te branden. Ze rekenen erop dat er tijdens de demo niet voldoende mensen in Blitz zouden achtergebleven zijn om ons pand te verdedigen. Dankzij de publiciteit die dit krantenbericht gaf ging de aanval niet door.

Tijdens de betoging werden er in de buurt een 20-tal nazi's met slagwapens en molotovs aangehouden. Er bevonden zich nog meer nazi's in de buurt maar de demo werd "beschermd" door de politie. Na de demo trokken we naar Blitz voor een anti-racistisch concert. Rondom middernacht verliet een groep Blitz en trok naar "Terminen" eetcafé, nog een verzamelplek voor nazi's. Dit restaurant maakt reclame op de radio en heeft verschillende prijzen voor blank en zwart. Het restaurantje werd grondig verbouwd. vlakbij de ingang

van Blitz probeerde de politie de aktievoerders te arresteren. De groep die op dat moment een optreden gaf in Blitz zag de zaal plots leegstromen. Tijdens deze onvoorziene pauze werden 7 politiewagens tot schroot herleid en heel wat politie-uitrusting buitgemaakt. Dit beloofd voor onze jaarlijkse voetbalmatch!

Om 18 uur zondagochtend verging ons het lachen toen een 100 man sterke politiemacht Blitz bestormde. Voorzien van een huiszoekingsbevel klommen ze langs achter over de muur en beukten terzelfdertijd de voordeur in. Ze legden beslag op papieren, gasmaskers, slagwapens en enkele cocktails. Ze verwijderden ook de olietonnen gevuld met beton die onze ingang afschermden tegen voertuigen die de deur willen inbeuken. De pers werd verteld dat ze hun "verloren" uitrustingsstukken terug wilden. Onze jachttrofeën werden echter niet gevonden. Wij hadden achteraf de handen vol aan het opruimen en we plannen een ondersteunings - concert want er is veel schade.

De Noorse anti-fascisten trachten de verzamelaars voor nazi's te slopen om het de fachs op die manier moeilijk te maken iets te organiseren. Het verhaal heeft echter nog een andere moraal waar wij over dienen na te denken. Net als in Duitsland doen in Scandinavië anti-antifa lijsten de ronde. Hierop staat informatie, adressen en allerlei gegevens van aktieve anti-fascisten. Dat deze lijsten daadwerkelijk gebruikt worden, bewijzen recente bombriefaanslagen in "Europa". De laatste weken ontvingen verschillende mensen in Zweden bombrieven die niet ontploften, maar 2 jaar geleden stierf een aktivist in Kopenhagen na het openen van een bombrief. Er is meer dan bommen; er zijn de dreigtelefoontjes, het vakkundig in elkaar timmeren van aktivisten of hun vrienden en familie,... De lijst is lang en blijft aangroeien. We zouden ons erop moeten voorbereiden dat deze aanvallen die in andere landen dagelijkse realiteit zijn ook bij ons, als het bevel wordt gegeven onze levens zullen bedreigen. Het gaat om een direkte bedreiging en het is noodzakelijk dat jij er nu over praat met medebewoners, vrienden,... Een volgende stap is het dan om te handelen, manieren en methoden te ontwikkelen om jezelf, je thuis, je winkel te beschermen. Stel dit niet uit. Op het moment dat je tranen gaat storten vanwege verwondingen, verlies van iets of iemand ben je reeds te laat.

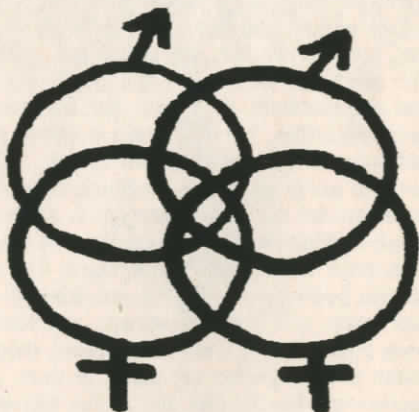
VOORWOORD REDAX

Als redaktie zien we ons genooddaakt een woordje uitleg te geven over het hierna volgende stuk, en meer bepaald omtrent de inleiding van dit stuk. Vorige maand ontvingen wij een stuk omtrent een kongres in Utrecht, georganiseerd door radikale potten en flickers. De reden waarom wij dit stuk niet geplaatst hebben in de vorige nieuwsbrief is tweevoudig, vooreerst hadden we in het maart nummer een artikel gepubliceerd over potten en flickerstrijd, ten tweede is elke nieuwsbrief onderhevig aan een bepaalde omvang, zodoende moesten wij een aantal stukken laten vallen. We proberen binnen de nieuwsbrief telkenmale een bepaald evenwicht te houden betreffende verschillende onderwerpen. Het stuk over Utrecht is niet het enige stuk dat niet werd gepubliceerd. Een fout die we wel hebben

gemaakt is het niet opnemen van dit evenement in de agenda, dit geven we zonder dralen toe. Dit berust gewoon op vergetelheid, zonder verdere bedoelingen. Het verwijt als zouden we homofoob zijn tart toch elke verbeelding en getuigt van een ongelofelijke kortzichtigheid. Tevens willen we er ook op wijzen dat de auteur/trice van het hierna volgende stuk zelfs niet de minste moeite heeft genomen om contact op te nemen met de redactie, wat in zijn/haar mogelijkheid lag, over het waarom het stuk over Utrecht niet gepubliceerd werd. Wanneer telkenmale als een stuk niet gepubliceerd wordt door de auteur/autrice dit als een daad van censuur wordt bestempeld dan kunnen we nog een tijdje doorgaan. Als redactie hadden we ons voorgenomen en dit is nu nog steeds het geval dat wanneer wij een stuk weigeren louter en alleen maar omwille van de inhoud wij dit in de nieuwsbrief openlijk zouden bekend maken en/of in de mate van het mogelijke in discussie treden met de betreffende auteur/autrice. Voor wat onze ergernis betreft omtrent dit soort zaken verwijzen we naar het artikel 'A-Koepel Nieuwsbrief, de sleur, de intriges en de roddel', ook in deze nieuwsbrief opgenomen.

Ingezonden stuk

HET HOEKJE DER POTTEN EN FLIKKERS

POT/FLIKKER BINNEN DE ANARCHISTISCHE SCENE

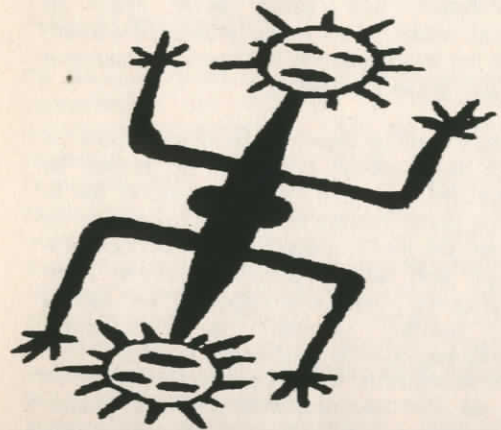
SENSUUR?

Om één of andere reden bleek de anarchistische iemadag rond potten, flikkers en aktivisme in Utrecht niet echt interessant om in de nieuwsbrief te vermelden, zelfs een plaatsje in de agenda kon niet. Is deze vorm van censuur reeds het gevolg van het oprichten van een redactie.

Bepaalt deze wat de lezersters moet interesseren. Verzamelt en publiceert de nieuwsbrief niet alles wat ingestuurd wordt. Heeft radikale pottenij en flikkerij niets met anarchisme te maken. Bepaalt de redaksie wat anarchistisch of anarchistisch genoeg is om het de lezersters voor te schotelen. Worden de lezersters niet in staat geacht om zelf te bepalen wat ze al dan niet lezen. Wat is het verschil tussen het stilzwijgen van

akties in de gesponsorde pers en het stilzwijgen van homo/lesbozaken in de nieuwsbrief. Wordt de onderdrukking van homoseksuelen pas echt bij anarchisme betrokken als homoos/lesboos dit zelf doen. Is de potten/flikkerstrijd binnen de maatschappij en de homo/lesbobeweging niet aktueel genoeg. Moeten wij deze ook voeren binnen de anarchistische beweging.

Anarchisme versus pottenij/flikkerij?

We dulden deze vorm van censuur, onder het mom van te weinig interesse, niet!

Vanuit een anti-autoritaire houding hebben wij, potten en flikkers, kritiek op de maatschappij en instituties ervan, ook op organisaties zoals de f.w.h.

ANARCHISME EN/OF POTTERIJ/FLIKKERIJ

Wat pottenij/flikkerij gemeen heeft met het feminisme is dat vele anarchisten de neiging hebben het als een op zichzelf staand gevoel, nauw verbonden met andere, te zien. De potten/flikkerscene verwijt men het verbreken van de eenheid. Welke eenheid: deze gebaseerd op de hetero-patriarchale gewoonten? Eenheid is een handige simplificatie, kracht ontstaat uit diversiteit.

Dat de linkse bewegingen de klassenstrijd (tegen onderdrukking ontstaan door kapitalistische productieverhoudingen) altijd de prioriteit heeft gegeven tegenover de vrouwen en homo/lesbostrijd (tegen onderdrukking die voortvloeit uit patriarchale verhoudingen), is niet alleen fundamenteel fout, maar toont aan dat deze patriarchale elementen bevatten.

Potten/flikkerstrijd is prioriteit voor ons, omdat we er in de eerste instantie bij betrokken zijn. Het is duidelijk dat we als pot/flikker onderdrukt worden vanuit de patriarchale heteronome. Homo/lesboseksualiteit wordt niet alleen bepaald door onderdrukking en diskriminatie. Aanmoediging en aanvaarding (tolerantie?) kunnen eveneens vormen van onderdrukking worden.

Dat je flikker/pot bent is geen probleem binnen de anarchistische scene. Het probleem ontstaat als je er meer wil mee doen dan het doorloopt eens vermelden, er meer mee doet dan er een homoseksueel seksleven op na te houden, al je energie niet steekt in strijden voor de revolutie.

Potterij/flikkerij mag binnen de vrijdenkende scene immers geen probleem zijn, dus waarom zou je er mee bezig zijn. Je wordt als pot/flikker aanvaard, dus kan je opgaan in de groep.

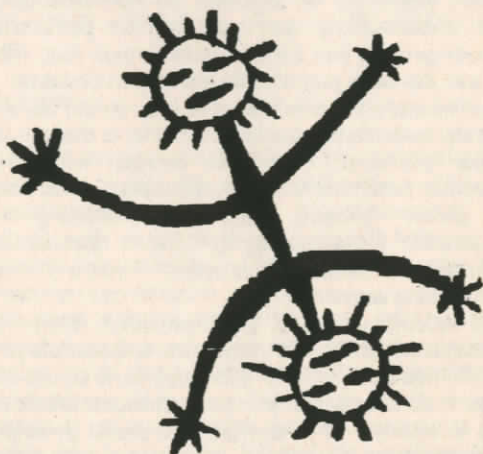
Het aanvaarden van potterij/flikkerij zonder meer brengt niets bij tot de strijd. Het zwakt deze af, en wordt een vorm van controle.

Feministen kregen/krijgen te horen dat na de revolutie, in een anarchistische gemeenschap, vrouwenonderdrukking niet meer zou bestaan. Anarchafeministen zijn actief bezig met de vrouwenstrijd, omdat ze als vrouw onderdrukt worden, ook binnen het anarchistische leefwereldje. Seksisme is er meer dan duidelijk aanwezig.

Potterij/flikkerij wordt op dezelfde manier aangepakt. Je kan met je flikker/pot-zijn geen kant op binnen de scene omdat het er in zo'n mate aanvaard is, dat er alleen al over praten moeilijk wordt. Men snoert ons op deze manier de mond, maakt ons monddood. De behoefte aan een radikale potten/flikkerscene wordt hierdoor vergroot. Vele anarchapotten en flikkers proberen daarom binnen de traditionele homo/lesbobewegingen de strijd verder te zetten.

Binnen het anarchisme wordt biseksualiteit meer en meer als de niet-diskriminerende leefwijze gezien. Nochtans slaagde er nog niemens in om net dezelfde gevoelens en manier van omgang te ervaren met beide geslachten. Biseksuelen erkennen verschillen tussen relaties met man of vrouw. Dit kan emotioneel, seksueel, sociaal, enz. zijn. Biseksualiteit, al dan niet opgedrongen door een weigering je in een homo of hetero denkwijze te laten klasseren, lost geen enkele vorm van machismo, seksisme, heteroterreur op.

Seksuele relaties met mannen en vrouwen aangaan houdt niet in dat je pot of flikker bent. Vrijen met iemans van hetzelfde geslacht houdt ook niet in dat je je pot/flikker voelt, deze strijd wil voeren, je kan wel op deze manier iemans anders homo gevoelens onderdrukken, het kan een belemmering voor anderen zijn om hun flikker/pot-zijn te uiten. Pot/flikker zijn heeft te maken met gevoelens, niet met hun vrijgedrag. Vrijen met iemans van hetzelfde geslacht haalt daarom nog niet het homoseksuele in je boven. De belangrikheid van de potten/flikkerstrijd wordt ongedaan gemaakt omdat zo een sfeer gekreëerd wordt waarin we met ons pot/flikker-zijn nergens heen

kunnen. De specifieke homo-identiteit wordt ontkracht. Mensen die zich niet als homo/lesbo identificeren maar zeggen dat ze homo's/lesbo's aanvaarden of zelf

vrijblijvend met mensen van hetzelfde geslacht vrijen, stralen met hun houding weliswaar aanvaarding uit, maar kunnen zich niet inleven in de specifieke eisen/problemen/gevoelens van potten/flikkers. Dezen kunnen zich misschien tijdelijk goed voelen in de groep maar blijven uiteindelijk met een gevoel zitten dat het zogenaamde 'algemene' waar de groep voor strijdt, niets te maken heeft met hun individuele noden. Dat het 'algemene' misschien toch op de één of andere manier bepaald wordt door 'de meesten' en dat er dus toch normen zijn waarbinnen ze getolereerd worden maar niet gerespekteerd.

De seksuele keuze is niet het enige verschil tussen potten/flikkers en heteroos (al dan niet met homoseksuele kontakten). Als de anarchistische beweging tracht vat te krijgen op het begrip homoseksualiteit, het probeert te begrijpen, doen potten/flikkers er beter aan om aan de heersende beeldvorming te ontsnappen, om zo voorbij te gaan aan zelfherkenning aan de hand van terminologie.

Het gaat er niet om homoseksueel te zijn, we moeten blijven proberen pot/flikker te worden. Onze eigen invulling van de homo-identiteit streeft naar vernieuwing, revolutie. Het homo-etiket zetten we om in een strijd bare levensstijl.

We willen anders zijn/blijven. Een strijd bare zelfherkenning blijkt nodig om te voorkomen dat men ons opsloopt, zowel binnen de manschappij als binnen de anarchistische beweging.

Homoseksualiteit wordt in alle mensen onderdrukt, iemans die deze wil bevrijden zal een plek binnen de potten/flikkerstrijd moeten zoeken. De strijd die alleen kan slagen als de politieke strijd gekoppeld is aan persoonlijke bevrijding. Om een einde te stellen aan het seksefascisme komt het erop neer jezelf de vraag te stellen wat er primeert, jij of je geslacht.

We willen het patriarchale binnen de homo/lesbobeweging omverwerpen, de heteroseksuele homoseksualiteit afbreken, de macht van bepaalde homo-instituten over homo's en lesbo's en hun identiteitsontwikkeling ten onder zien gaan, homoseksualiteit op een persoonlijke manier beleven, niet door anderen in een keurslijf gestompt worden. Zo ook binnen de anarchistische scene.

Onze strijd kan voor jullie niet aktueel lijken, des te aktueller wordt deze voor ons.

ROZE ZATERDAG: 7 MEI (indien reeds gepasseerd: ter info)

Naar aloude gewoonte trekt de 2-jaarlijkse roze kamavalstoet weer door 1 Vlaamse stad. Het is dit jaar 25 jaar geleden dat de rellen in Christopher Street plaatsvonden. Deze rellen werden voornamelijk gestreden door een minderheid binnen een minderheid, potten en zwarte travestieten. Het was een strijd tegen een repressieve heteroseksistische autoriteit.

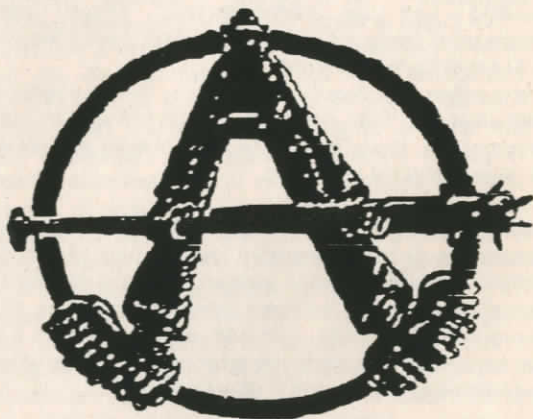
De radikale potten en flikkers willen zichtbaar aanwezig zijn op de roze zaterdag. De aanwezigheid van anarchistens lijkt bijna vanzelfsprekend als je de houding van kerk, staat en burgerij tegenover homoseksualiteit kent. Pot, flikker, bi, hetero of ongedefinieerd, alle anarchistens kunnen 'queer' zijn

op hun eigen manier. Zo kunnen we misschien enkele homoos en lesboos aan het denken zetten.

Dit jaar wordt vooral gewerkt rond homo/lesborechten zijn mensenrechten. Dit is nogal dubieus temeer omdat juist in (noot van de typiste: hier ontbreekt ergens iets in de oorspronkelijke tekst, maar lees gerust verder) mensenrechten zijn er juist om andere (derde wereld)landen de vinger te kunnen wijzen. Ze zijn een middel om direkte controle over andere staten uit te kunnen voeren, om in naam van de mensheid bij eventuele financiële belangen in te kunnen grijpen. Ze worden juist gebruikt om macht over anderen uit te oefenen.

Wij hoeven trouwens van niemand het recht te krijgen om met iemands een (seksuele) relatie aan te gaan. Vragen om rechten is de anderen het recht geven voor jou beslissingen te nemen.

KOLUMN VAN DE GEWAPENDE VLEUGEL

"De slechte profeten zijn zij die de waarheid spreken"
Shamir El Fatah, 1938.

Toen de krakers indertijd de pers rondleidden in hun vers gekraakte pand gelegen aan de Coupure, was er één plaats in het huis die zij angstvallig afschermden van de meute journalisten. Zij wisten maar al te goed welk schouwspel zich enkele weken voordien had afgespeeld in dit pand. Het was dan ook niet zonder reden dat dit pand gekraakt werd. Het was dit huis waar enkele weken voordien wij van de Gewapende Vleugel onze intrek hadden genomen met het oog op, wat heden tendage wordt afgeschreven als een interne afrekening.

Volgens ons is dan nu de tijd gekomen om de waarheid te spreken omtrent de gebeurtenissen van toen. Het is geen geheim dat wij van de Gewapende Vleugel enkele maanden terug aan herbronning toe waren. Onder andere onze bijdragen aan de Nieuwsbrief hadden scherp te leiden onder een verslachte aandacht. Binnen de Gewapende Vleugel besloten toen enkele leden om komaf te maken met de verslappende aandacht van de andere leden.

Mede hierom kwamen wij samen in het toen nog leegstaande gebouw gelegen aan de Coupure, te Gent. Wij hadden ieder gevraagd om scherp mee te brengen met het oog op een raid op het fascistisch café "De Roeland", daar vlakbij gelegen. Slechts enkelen wisten toen wat de werkelijke reden van de samenkomst was. Het relaas van de feiten konden jullie in een vorige Nieuwsbrief lezen. Om bepaalde feiten niet aan een groot publiek bekend te laten worden, hebben wij ons falen toegeschreven aan ons slecht werkend materiaal. Enkele mensen meende toen dat wij ons van onze Kalasnikovs ontdaan hebben. In de wandelgangen van de anarchistische beweging vingen wij iets later op dat een ware zoektocht gaande was naar dit materiaal. Dit is dan ook de reden dat eventjes later de Coupure gekraakt werd. Voor insiders was al vlug duidelijk dat hier andere mensen bezig waren, dan het handjevol krakers die we nu wel al kennen. Volgens sommigen ging het hier om een welbepaalde kern binnen de anarchistische beweging die het geweld niet schuwt, en steeds verder wil gaan in hun militante aspiraties. De grote fout die zij toen maakten was het aannemen van de schrijfsels van de Gewapende Vleugel als waarheid.

Een beetje wapendeskundige weet dat de kalasnikov een onovertroffen wapen is, dat zijn gelijke binnen de wapenindustrie niet kent. Het voordeel van dergelijke wapens is de eenvoudigheid van het wapen en de doeltreffendheid waarmee potentiële slachtoffers afgemaakt worden. Een kogel afgevuurd uit een automatische kalasnikov (A.K.) komt in een zodanige baan het lichaam van een slachtoffer binnen, dat niemand kan vermoeden waar de kogel het lichaam weer zal verlaten en welke ravage zal aangericht zijn binnen het lichaam. Geen haar op ons hoofd dat er dan ook op denkt om een ander wapen aan te schaffen. Je zou trouwens eens moeten weten wat je tot voor kort met een paar kilo chocolade en een doos damespanty's zo allemaal kon aankopen in het voormalige Oost-Duitsland. Wat zich toen werkelijk afspeelde is het volgende: toen alle leden zich verzameld hadden op de zolder van het pand gelegen aan de Coupure, werden enkele documenten bovengehaald die duidelijk maakten dat wij van de Gewapende vleugel met infiltratie af te rekenen hadden. Op dat ogenblik werd militant T.V. officieel ontmaskerd. Deze bleek afkomstig van een andere ondergrondse anarchistische

sche groepering, met als voornaamste doelstelling het anarchisme weer op het "oorspronkelijke" pad van het pacifisme te brengen. Spilfiguur binnen deze groep is de binnen A-Koepel wel beter bekende L.C., momenteel naar het buitenland gevlucht. T.V. stond lange tijd bekend als één van de voornaamste stromannen van L.C., tot z'n plotse breuk met L.C. en zijn plotse ommekeer naar het meer revolutionaire anarchisme hem naar de Gewapende Vleugel dreven. Het is geen publiek geheim dat de A-Koepel het voornaamste rekruteringsveld is van de Gewapende Vleugel. Dit is al tijden een doorn in het oog van pacifistisch geaarde personen binnen de A-Koepel. Dit was dan ook de ontstaansreden van de groep rond L.C. Hun methodes waren geheel naar pacifistische traditie door psychologische terreur uit te oefenen en andersdenkenden de mond te snoeren. Zodanig werd op een dag T.V. door ons gerekruteerd. Daar nieuwe militanten door ons zorgvuldig worden geselecteerd, viel T.V. al gauw door de mand. Zo bleek dat T.V. nog steeds contacten onderhield met L.C., en deze meerdere malen informatie doorgaf over onze activiteiten. Tijd om deze figuur een lesje te leren.

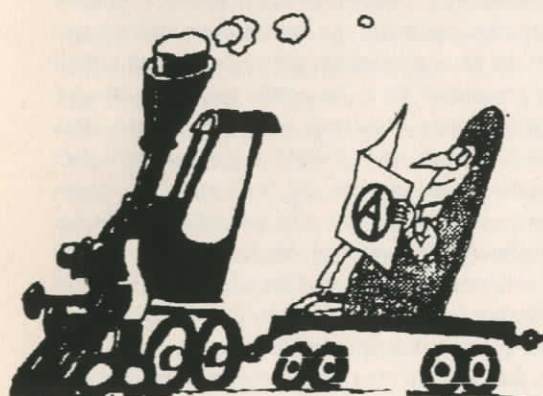
Gekonfronteerd met de feiten, en na vier uur ondervraging gaf T.V. uiteindelijk toe. Toen werd hem gevraagd om z'n broek te laten zakken, voor de gekende Gewapende Vleugel behandeling voor verraders: het knieschot. Op dit moment liep het fout. Zoals wij eerder schreven weet je bij een kogel afgevuurd door een A.K. 47 nooit waar de kogel het lichaam zal verlaten. De kogel raakte inderdaad de knie van T., maar verliet z'n lichaam langs z'n achterhoofd. Onnodig om te zeggen dat T.V. op slag dood was. Onmiddellijk verlieten wij het pand.

Enkele weken later ontdekten de "krakers" dus geen voorraad A.K.'s maar het ontbindende lijk van T.V., wat het verblijf van de groep krakers gevoelig verlengde. Niet alleen dienden zij het lijk van T.V. te verwijderen, maar vielen hun toekomstplannen in het water. Tot op heden is de Gewapende Vleugel nog steeds de enige gewapende groep in het Gentse. Al plannen wij in de toekomst andere Gentse groepen te bevoorraden, temeer wij binnenkort een nieuwe lading handwapens verwachten. Via contacten binnen nationalistische kringen ontdekten wij enkele bevoorradingsroutes van het I.R.A. Het is het minste wat we kunnen doen voor de onfortuinlijken, die onze rommel mochten opruimen.

Tot zover dus dit verhaal. We vragen de lezer/ster dit verhaal te nemen zoals alle andere schrijfsels van de Gewapende Vleugel. Wie dit als waarheid aanneemt, maakt alvast grote kans te slagen voor een ingangsexamen bij de rijkswacht.

De Gewapende Vleugel van het Verzet.

A-KOEPSEL NIEUWSBRIEF: DE SLEUR, DE INTRIGES EN DE RODDEL

Bij familieleden en kennissen van Nieuwsbrief redactieleden is al lang duidelijk, onder welke zware stress deze mensen maandelijks staan om de Nieuwsbrief uit te brengen. Hoewel dat vervloekte ding bij velen gelijk staat met een maandelijks terugkerende sleur, zien we nog steeds het nut in van een anarchistisch aktietijdschrift. Zo kan niet ontkend worden dat vele anarchistische lezers/sters moeilijker lektuur gewoonweg niet aankunnen, en voor hen alleen al willen we de continuïteit handhaven. Daarenboven is de Kolumn van de Gewapende Vleugel internationaal gezien zo'n succes gebleken dat we de Nieuwsbrief als omkadering van dit proza zeker in stand willen houden. Redenen genoeg met andere woorden om de klus verder te zetten. Verder zorgt de Nieuwsbrief bij politiediensten voor een dergelijke vorm van desinformatie, dat deze ondertussen een onvervangbare taak vervult binnen het aktiewereldje.

Maar afgezien van dit alles, zijn we het eigenlijk allemaal een beetje beu. De redenen hiervoor zullen andere blaadjesmakers/sters wel niet verwonderen: tekort aan respons, achterbakse kritieken, een moeilijk te bepalen redactionele lijn, artikels van kwalitatief laag niveau, moeizame taakverdeling, een barslechte boekhouding, financiële problemen... Daarnaast biedt een anarchistisch aktietijdschrift de "beweging" een aantal voordelen die moeilijk te ontkennen zijn: er wordt een bijkomend platform geboden voor discussie, er wordt mensen die buiten de "scene" staan informatie geboden, akties worden aangekondigd en uitgelegd, de afhankelijkheid van burgermedia wordt kleiner, en indien het een goed gemaakt tijdschrift betreft, is het een mooi uithangbord voor de beweging.

Hoezeer wij ook pogen bepaalde problemen te omzeilen, blijkt dat wij na anderhalf jaar als redactie, ondanks talrijke reorganisatiepogingen nog steeds met dezelfde miserie moeten afrekenen. Hier volgt een poging om enkele van die problemen op te sommen.

Ons eerste en waarschijnlijk voornaamste probleem betreft U, onze trouwe lezer/es. Het doelpubliek van een anarchistisch tijdschrift is in de eerste plaats de anarchistische beweging, en het is geen publiek geheim dat die beweging wat België en Nederland betreft niet erg omvangrijk is. In de nabije toekomst zien we die beweging nog niet snel vermenigvuldigen, dus blijven we werken voor hetzelfde groepje mensen. Daarnaast moet je nog rekening houden met de ongeschreven wet (ook binnen het anarchistisch klubje bestaan die jammer genoeg nog) dat als je je nek ergens uitsteekt, dat een bepaald deel van die "beweging" je automatisch uitkotst. Het is bijvoorbeeld bijzonder grappig hoe in Nederland een grote groep mensen niet van het blad NN moeten zonder daarvoor een zinnige reden te kunnen geven: NN is te journalistiek bezig(?). Ook wij hebben soms de indruk uitgekotst te worden door een deel van onze lezers/essen. Wij als redactie hebben steeds geprobeerd de eenheid binnen de beweging te bewaren, door in principe alle stukken die we binnenkrijgen te publiceren. Probleem hiermee is echter het volgende: sommige mensen maken van die gelegenheid vaak gebruik om die eenheid te verstoren, door vaak gortige en op foute informatie berustte artikels binnen te sturen met als enig doel met bepaalde personen of groepen af te rekenen. Vaak hebben we dergelijke artikels toch, weliswaar tegen onze zin toch gepubliceerd; tot we op een bepaald moment besloten om geen artikels meer te plaatsen die interne afrekeningen tot doel hadden. Deze maatregel leek algemeen aanvaard te worden door de lezer/es.

Toen na het eerste jaar bleek dat binnen de A-Koepel toch steeds dezelfde mensen die Nieuwsbrief maakten, werd besloten om een min of meer vaste redactieploeg samen te stellen. Een aantal onderwerpen werd onder een aantal mensen verdeeld en een aantal taken werd vaster omschreven. We besloten om zelf wat meer te gaan schrijven wegens gebrek aan "ingezonden stukken". We hebben de indruk dat deze maatregel, door sommigen minder enthousiast werd onthaald. Hoewel wij nog steeds open redaxvergaderingen houden en bijna zonder restrikties alle binnengekomen artikels publiceren, menen sommigen ons als elitairistisch klubje te moeten omschrijven. Zelf toen we niet met een vaste redaxiekern werkten, kwam dit verwijt al bovendrijven. Binnen de A-Koepel werd de grote bonzendiskussie gevoerd en deze "bonzen" werden bijna allemaal binnen het "Nieuwsbriefkamp" gesitueerd. Met de handen in het haar hebben wij in de Nieuwsbrief toen stukken gepubliceerd die als enig doel hadden met een aantal onder ons af te rekenen. Het enige wat we hieruit kunnen besluiten is dat binnen de anarchistische beweging zich nog steeds een aantal mensen voortbewegen, een minderheid hopen we, die niet veel kaas gegeten hebben van bepaalde anarchistische principes. En wij die dachten dat anarchis-

tes/en minzame en verdraagzame mensen zijn! Dit is voor de eerste en laatste maal onze vuile was, volgen de maal censuren we onszelf wel.

Verder werd het ons ondertussen duidelijk dat we nie langer moeten wachten op een massale respons van autrices en auteurs. Meestal pogen we iedere maand de leemtes op te vangen door zelf stukken te schrijven. Vooral wat betreft akties, wordt het dan erg moeilijk om een zekere afstandelijkheid te houden. Door dit gebrek aan ingezonden stukken en door zelf te schrijven stevenen we stilaan af op een vaste redactionele lijn, zoals bij de meeste andere tijdschriften het geval is. Hierron is binnen de Nieuwsbrief veel discussie gaande. Door zelf te gaan schrijven, komt ook onze eigen mening over bepaalde zaken naar buiten en kun je niet lange

spreken over een vrij platform voor de "beweging". Dit is een realiteit die buiten ons staat, maar waar we nie omheen kunnen: er wordt gewoon door te weinig mensen gereageerd en geschreven. We hebben zo de indruk dat anarchisten/en vlugger geneigd zijn om zelf een tijdschrift op te richten dan om een artikel te schrijven voor een bestaand tijdschrift: er zijn voor het ogenblik inderdaad teveel tijdschriften die over dezelfde zaken schrijven met eenzelfde interesse voor eer hierdoor krimpende afzetmarkt. Wij kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat de buitenwereld reeds met de gedachte leeft dat de redactie zelf alle artikels schrijft en zelf voor de inhoud van een groot deel van die schrijfsels verantwoordelijk is. Het meest idiote voorbeeld hiervan is het feit dat de rijkswacht en het parket ons verantwoordelijk achten voor de aanslagen die gepleegd werden op het Deens Konsulaat in mei en juni vorig jaar omdat wij een kommuniquee en een kranteartikel gepubliceerd hebben. Van flikken verwacht je dat soort idiote veronderstellingen wel, maar het moge duidelijk zijn dat we binnenkort een aantal keuzen zullen moeten maken in verband met de inhoudelijke lijn en organisatie van dit blad. De keuze ligt nog steeds deels in handen van de lezers/sters, die wij momenteel nog steeds aansporen om artikels, aktieverslagen, discussiestukken, enz. in te sturen. We maken ons echter niet te veel illusies.

Een ander probleem, deels voortvloeiend uit voorgaande, is de vaak te lage kwaliteit van het geschrevene. Sommige nummers zullen altijd beter zijn dan andere; maar we kunnen niet ontkennen dat de kwaliteit van het blad soms echt te laag was volgens wat we zelf pretenderen. Dit heeft volgens ons zo z'n redenen: ten eerste zijn wij van de redactie in het dagelijks leven niet enkel met die Nieuwsbrief bezig en slurpt dit blad dusdanig energie op dat soms niet veel zin overblijft om diepgavende en meer gefundeerde artikels te schrijven. Ten tweede krijgen we vaak artikels binnen die gewoon slecht geschreven zijn en inhoudelijk te wankel zijn. Kregen we veel artikels binnen dan konden we dat soort stukken nog wegmoffelen tussen andere stukken. Maar we krijgen zo weinig binnen, dat die stukken gewoon opvallen en het niveau van het blad naar beneden halen.

Een konklusie zou simpel kunnen zijn: we krijgen te weinig stukken binnen en de stukken die we binnen krijgen zijn van een te laag niveau, dus na anderhalf jaar kunnen we besluiten dat we beter alles zelf doen en daar desnoods maar wat tijd voor maken. De vraag is of we daar wel zin voor hebben en of we dat oorspronkelijke doel, nl. het bieden van een platform aan de anarchistische beweging, wel overboord mogen gooien. Over dat soort zaken moeten we eens lang nadenken en onderling diskussiëren. Daarom geldt dit nummer voor de volgende twee maanden en zullen we tijdens de zomer ook maar één nummer uitbrengen. Dit om wat uit te kunnen blazen en om veel na te kunnen denken. Voor wie z'n maandelijks Nieuwsbrief niet kan missen verwijzen we naar het maandelijks tijdschrift De Nar. We merken dat daar een nieuwe redactieploeg bezig is, met een meer anarchistische berichtgeving en meer politiek dan de vroegere Nar. En daar er toch te veel blaadjes zijn en die mensen van De Nar ook wel met niet te veel zullen zijn, kunnen we misschien samen...

Wordt Vervolgd!

Het debiele neefje van Max Rédax

VERKOOPPUNT

De mythe, St. Amandsstraat 98

KONTAKT

Voor de postbus:

Hoe ga je te werk: op de buitenomslag vermeld je enkel Postbus 244, 9000 Gent (B.), op de binnenomslag vermeld je aan welke werkgroep je post gericht is. Voor alle duidelijkheid, **je werkt dus met TWEE briefomslagen.**

*A-Koepel Nieuwsbrief Redax : pb. 244, 9000 Gent (B.)

*A-Koepel: idem

*Anarchistisch Kollektief-Gent: idem

*Zwart en Rood: pb. 86, 9000 Gent 12 (B.)

*RAFA: pb. 667, 9000 Gent (B.)

*AEG: pb. 442, 9000 Gent (B.)

*L.S.G. Francis Faes, Dracenastraat 21. 9000 Gent.

PRAKTISCH

Gulle stortingen zijn altijd welkom op volgend rekeningnummer: 001 - 1879430 - 34, onder vermelding van "Nieuwsbrief: donatie".